روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی

همشهری

مهار تورم و رشد تولید

یکشنبه ۲۷ فروردین ۱۴۰۲ ■ سال سی‌ویکم ■ شماره ۸۷۴۹

■ حضرت امیر المؤمنین علی ع:
هنگامی که گوشه‌هایی از نعمت‌های الهی به شما رسید، با ناسپاسی باعث قطع آن نعمت‌ها نشوید.

■ اذان ظهر: ۱۲:۰۴ ■ غروب آفتاب: ۱۸:۳۸
■ اذان مغرب: ۱۸:۵۷ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۲۰
■ اذان صبح فردا: ۴:۰۱ ■ طلوع آفتاب فردا: ۵:۳۰

■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سردبیر: دانیال معمار

■ پذیرش آگهی:
■ تلفن: ۸۴۳۲۱۰۰۰

■ توزیع و اشتراک:
موسسه نشرگستر امروز نوین
■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰

■ چاپ: همشهری
■ تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قریشی، شماره ۱۴
■ کدپستی ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
■ تلفن: ۲۳۰۲۳۰۰۰، نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷

■ همشهری: www.hamshahrionline.ir
■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

صفحه آخر

بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت
کنار آب رُکن آباد و گلگشت مُصَلّا را
حافظ

گرینویچ

آرنولد آسفالت‌کار

اوضاع خراب آسفالت خیابان‌ها و چاله و چوله‌های آن، مسئله‌ای جهانی است و حتی سرشناس‌ترین ستاره‌های دنیا در گران‌ترین محله‌های دنیا را هم عاصی می‌کند.
گاهی مردم و حتی ستاره‌ها چنان شاکی می‌شوند که خودشان دست به‌کار می‌شوند و چاله‌ها را پر می‌کنند؛ درست مثل کاری که آرنولد شوارتزنگر، ستاره سرشناس سینمای آمریکا انجام داده است. او مدت‌ها از وجود یک چاله بزرگ در محله‌اش در لس‌آنجلس گله می‌کرد تا اینکه یک روز خودش دست به‌کار شد و با کمک برخی از اهالی، آن را پر کرد. فرماندار سابق کالیفرنیا، ویدئویی از پر کردن این چاله منتشر کرده بود که حسابی مورد توجه قرار گرفت. بعد از آن اداره گاز کالیفرنیا در توضیحی گفت که قرار بوده این چاله پر شود. با این حال مردم گفته‌اند: چطور ممکن است یک چاله، نزدیک به یک سال به امید این که روزی پرخواهد شد، همینطور رها شده باشد.

دوچرخه‌سواری در آسمان

دوچرخه‌سواران بی‌ام‌اکس، به مسیرهای سخت و پر پیچ و تاب و شیب‌های تند عادت دارند اما تجربه دوچرخه‌سواری در آسمان، چیزی نیست که نصیب هر کسی شود. کریس کایلی، یکی از دوچرخه‌سواران معروف بی‌ام‌اکس، در اجرای نمایشی، در ارتفاع ۶۱۰متری دوچرخه‌سواری کرده و قلب هواداران در سراسر دنیا را به‌دست آورده است. این نخستین بار است که چنین برنامه‌ای در دنیا پیاده می‌شود. اسم این نمایش، «پایین را نگاه نکن» است و در آن کایلی، دور لبه کاسه بزرگی که توسط یک بالن به هوا برده شده، دوچرخه‌سواری کرده است. حتی فکرش هم ترسناک است اما این دوچرخه‌سوار گفته که از انجام آن هیجان زده شده است. اجرای این برنامه با ریسک‌های بسیار زیادی همراه بوده و کوچک‌ترین وزش بادی می‌توانسته خطرآفرین باشد به همین خاطر، تیم برگزارکننده آن، نهایت احتیاط را در پیش گرفته بودند و در نهایت این برنامه، در ایمن‌ترین شرایط ممکن برگزار شد.

عبور هند از چین

بعد از دهه‌ها، چین عنوان پرجمعیت‌ترین کشور دنیا را از دست داد و حالا هند، بیشتر از هر کشور دیگری در دنیا جمعیت دارد. براساس محاسبات و تخمین‌های سازمان ملل، جمعیت هند ۲ روز پیش، به یک میلیارد و ۴۲۵میلیون و ۷۷۵هزار و ۸۵۰نفر رسید. جمعیت دقیق هند در لحظه مشخص نیست؛ چون سرشماری‌ای که بیش از یک دهه دنیا منتظر و قرار بود در سال ۲۰۲۱ انجام شود، به‌خاطر همه‌گیری فعلا به تعویق افتاده است. رقم اعلام شده، براساس تخمین‌ها و بررسی الگوهای جمعیتی در سراسر دنیاست که البته به‌عنوان مرجع مورد قبول است. گفته می‌شود، جمعیت هند از زمان آخرین سرشماری در ۱۲سال پیش، ۲۱۰میلیون نفر، یعنی تقریبا به اندازه جمعیت برزیل، رشد کرده است. از سال ۲۰۲۰ به بعد هم، ماهانه حدود یک میلیون نفر به جمعیت این کشور اضافه شده است. جمعیت این کشور، در دهه ۱۹۵۰ میلادی، حدود ۳۵۰میلیون نفر بوده و از آن زمان تاکنون، ۴ برابر شده است. جمعیت هند که تقریبا هم‌اندازه چین است، حالا به تنهایی به اندازه کل جمعیت آفریقاست و از مجموع جمعیت اروپا و آمریکای شمالی بیشتر است. این میزان جمعیت، پیامدهای اجتماعی و اقتصادی زیادی دارد و دولت هند با پروژه برنامه‌ریزی خانواده، در تلاش است تا جمعیت را کنترل کند.

خانه سیب‌زمینی در ماه

مهتاب خسروشاهی

بعد از داستان‌های عجیب ژول‌ورن که یکی بعد از دیگری به واقعیت تبدیل شد، نوبت به داستان کدوی قله‌قله زن رسیده است! با این تفاوت که کدوها، سیب‌زمینی هستند و علاوه بر این آدم‌ها قرار است در این سیب‌زمینی‌ها زندگی کنند!
ابتدا با قارچ شروع شد و حالا سیب‌زمینی جدیدترین خوراکی‌ای است که قرار است راه را برای خانه‌سازی آینده هموار کند. پژوهشگران دانشگاه منچستر، ماده جدید ساختمانی‌ای به نام StarCrete ساخته‌اند که با کمک نشاسته سیب‌زمینی و کمی نمک، می‌تواند به ساخت خانه‌های فرازمینی کمک کند.
ساخت خانه با کمک این سازه جدید زمانی شکل جدی‌ای به‌خود گرفت که شرکت معماری آمریکایی RedHouse در ماه فوریه ۲۰۲۳ میلادی اعلام کرد که با ناسا و مؤسسه فناوری ماساچوست (MIT) برای ساخت خانه‌هایی از قارچ و جلبک‌های کم آب در فضا همکاری خواهد کرد.
ساخت این خانه‌ها و اقامت انسان در مریخ و سطح‌ماه نیازمند حل معماهای بی‌شماری است که یکی از آنها ساخت اقامتگاه دائمی و امن است.
این خانه‌ها باید دارای لایه‌های مقاوم به تشعشعات بوده و از استحکام لازم برخوردار باشند.
درحالت ایده‌آل، تولید چنین موادی از طریق فرایندهای نسبتا ساده و کم انرژی که با وضعیت زندگی انسان سازگار باشند، راهکار مهمی در راستای امکان حیات در کرات دیگر است.

نجوای خوب

روزها در راه

مرتضی توکلی | و تلک الایام نداولها بین‌الناس؛ روزها دارند دست به‌دست می‌چرخند. یادم هست که این جمله را به خط نستعلیق، فرورفته در تصویری از مه و درخت، نوشته بودم و سال‌ها به دیواره یخچال بود.
شاید روزی ۱۰۰دفعه می‌دیدم. بعد فکر می‌کردم آیا روزها همان صندلی‌هاست؟ جایگاه‌ها؟ مسئولیت‌ها؟ نقش‌ها؟
و سال‌ها می‌گذشت. هر جا درخت می‌دیدم و هر جا صدای پرنده می‌شنیدم، به صدای آرام و دلخواهی به‌خودم می‌گفتم: و تلک... و فکر می‌کردم به آهنگش. به‌معنایی فراتر از کلمه که سعی داشتم در تکرار کلیت آن بجویم‌اش.
روزهایی که سردبیر نشریه‌ای بودم، در جلسه سیاستگذاری مجله بودیم و جناب بهزاد بهزادپور هم نشسته بود. این جمله را گفتم. اعضای جلسه بارها شنیده بودند و به نشانه همراهی سر تکان دادند. شاید از کلمه دوم به بعد در خوانش، همراهی‌ام کردند. به آنها گفتم خیلی فکر می‌کنم به اینکه کلمه روزها چیست. همان حدس‌ها را گفتم. شاید فردی آیه کاملش را خواند.
بهزادپور نازنین پکی عمیق به سیگار زد و گفت: «عجب؛ پس سنت باری تعالی اینه که روزگار باید بچرخه؟» و باید را برجسته گفت. سال‌ها رد شده. سردبیر اسبق در همان مرحله خوانش مانده است. حتم دارم تا روز و نفس آخر هم این مرحله را پشت سر نمی‌گذارم. اصلا نمی‌دانم پس این مرحله چیست. فکر می‌کنم و تلک... تکرار می‌کنم و تلک... می‌اندیشم روزها به مثابه قطره‌های باران، یکسان، کم‌ارزش اما در کنار هم باشکوه، چه اصالتی برای اندیشیدن دارند؟ به باید بهزاد فکر می‌کنم. به فراز و فرود فکرها، ایده‌ها، قالب‌ها و آدم‌ها.
به ابهام لابه‌لای مه و درخت‌ها فکر می‌کنم. چقدر دیدن سخت است. چقدر شنیدن راحت‌تر از دیدن است. وقتی پرندگان می‌خوانند، در همان تصویر پر مه و پر درخت، شنیدن چقدر سهل‌تر و شفاف‌تر است از تقلای دیدن.
فکر می‌کنم اگر امروز روی صندلی روانشناسی نبودم، کارم رسانه بود و پیام رساندن، چقدر مه اطرافم غلیظ‌تر بود. چقدر، بایدِ برجسته بهزاد را بلندتر از خوانش او، از خود روزگار شنیده بودم. چقدر شنیدن، آسان‌تر و شفاف‌تر بود تا دیدن.
اعصاب مرکزی زمین شاید، یک روز گواهی دهد که و تلک...
شاید نوک کوه‌ها و اندام ریز پای پرندگان سبک، به اتفاق اعلان کنند که کدام قله، کدام اوج و در نهایت اینکه: بنشین سر جایت بشر دستپاچه. جهان چرخیده و پیاله دست به‌دست شده. آنکه در انکار بایدِ بزرگ جهان است، شاید از همه مدهوش‌تر است. آنکه نمی‌شنَود و مدام شوق دیدن دارد شاید مأیوس‌ترین است.
من از پنجره خودم هنوز مه می‌بینم، اما بیشتر روزم به بستن چشم‌ها می‌گذرد و نوشیدن از آواز پرندگان و باقی، تقلا برای هیچ است.

فراخوان

یادداشت وارده

شهرداری به داد برسد

وحید شهاب

چند سالی است که برگزاری تورهای گردشگری شهری، فعالیت دغدغه‌مندان تهران و انتشار کتاب‌های تاریخ و بروشورهای گردشگری توانسته تا حدودی قلب تاریخی شهر را به ساکنان آن معرفی کند اما تهران، کلانشهری است که مشکلاتش هم به همان نسبت بی‌شمار و پیچیده است.
قلب تاریخی آن بناهای تاریخی ارزشمندی دارد که در پس دیوارهای آن محبوس و بعضا در حال نابودی است.
یکی از این بناهای ارزشمند خانه امین‌لشکر در محوطه برازجان محله تاریخی عودلاجان واقع شده که چند سال قبل توسط شهرداری منطقه ۱۲ تهران تملک شده، اما به‌دلیل مشکلات حقوقی هنوز روند احیای خود را طی نکرده است.
این خانه روی نقشه مسیو کرشیش (۱۲۳۸ شمسی) متعلق به دوره ناصرالدین شاه قاجار به نام امین لشکر ثبت شده است. (قدمتی حداقل ۱۷۰ ساله دارد)
میرزا قهرمان امین لشکر که از رجال دوره ناصری است متولد ۱۲۴۴ قمری در قمشه (شهرضای فعلی) بود، ۳ماه پیشکار مظفرالدین میرزای ولیعهد بود و در سال ۱۲۹۰ قمری همراه ناصرالدین شاه قاجار به اروپا سفر کرد و همچنین ۲ دوره نیز وزیر گمرکات و عضو شورای کبرای دولتی بود.
خانه امین لشکر در قسمت میانی عودلاجان و چسبیده به محوطه بزرگ و خالی برازجان واقع شده است. در برازجان که قدم می‌زنی در دیواره آن یادگار خانه‌هایی قدیمی را می‌بینی که در زمانی نه چندان دور تخریب شده است. پیرامون این محدوده خانه آیت‌الله مجاهد برازجانی، خانه میرزاشفیع، خانه میرزا آقامحمد ناظر (خانه اردیبهشت)، خانه موتمن الاطبا و خانه آهی (فرج‌الله خان آصف) وجود دارد که همه نشانگر اهمیت و هویت تاریخی محله است.
در دهه ۹۰ طرحی از سوی علاقه‌مندان و دغدغه‌مندان بافت تاریخی تهران مطرح و با استقبال شهرداری تهران روبه‌رو شد که براساس آن قرار بود پلاک‌های این محدوده که همه متعلق به شهرداری منطقه ۱۲ تهران است به هنرمندان و معماران واگذار شود و آنها طبق معماری و کالبد تاریخی محله، بناهایی بسازند تا بتوان هویت آسیب‌دیده عودلاجان دوباره احیا شود.
این کار البته با کندی تا سال ۱۴۰۰ هم پیش می‌رفت که طبق همین ایده خانه آقامحمد ناظر (خانه اردیبهشت عودلاجان) به بخش خصوصی واگذار و احیا شد و طرح‌های مشارکتی خانه امین لشکر با بخش خصوصی نیز نوشته و آماده اجرا شد.
اما در این بین مشکل عدم تملک کامل خانه (۳ دانگ به نام شهرداری و ۳ دانگ به نام معتمد شهرداری) توسط شهرداری منطقه ۱۲ و تغییرات اداری باعث متوقف‌شدن این فرایند شده است.
متأسفانه در چند سال اخیر (۱۳۹۸ تا به امروز) دیوارهای این خانه با توجه به عدم اقدامات حفاظتی مرمتی توسط معتادان تخریب شد و خانه در وضعیتی ناگوار قرار گرفته است.
نجات این خانه و احیای آن می‌تواند باعث افزایش امنیت، بهداشت، آسایش و آرامش ساکنان و ادامه‌دهنده جریانی باشد که با واردشدن بخش خصوصی به حفظ بافت تاریخی، به احیای هویت تهران بینجامد.

قصه شهر

آشغال صادراتی

رم، چنان زیر فشار زباله‌ها کمر خم کرده که مقامات در این شهر، به فکر صادرات زباله به هلند افتاده‌اند.
زباله، یکی از بزرگ‌ترین مشکلات پایتخت ایتالیاست. ۴میلیون شهروند این شهر، بیشتر از ظرفیت بازیافت، زباله تولید می‌کنند و حالا همه امیدوارند با این ابتکار، شهر نفس راحتی بکشد.
بر این اساس، قرار است از همین هفته، یک قطار ویژه بخشی از زباله‌های رم را ۱۷۰۰کیلومتر به شمال ببرد تا در آمستردام بازیافت شوند. قرار است هر هفته ۹۰۰تن زباله به آمستردام فرستاده شود.
مقامات گفته‌اند: راه‌حلی که آنها برای حل بخشی از مسئله زباله رم پیدا کرده‌اند، کاملا دوست دار محیط‌زیست است.
دلیل صادر کردن این زباله‌ها بسیار ساده است؛ رم توانایی بازیافت حجم انبوه زباله‌ای که در این شهر تولید می‌شود را ندارد. سال گذشته، یک آتش‌سوزی مهیب بزرگ‌ترین شرکت بازیافت این شهر را از مدار خارج کرد و تاسیسات جدید، زودتر از سال ۲۰۲۶ به بهره‌برداری نمی‌رسند. یک راهکار این بود که زباله‌ها زیر زمین دفن شوند تا به‌تدریج امحا شوند اما این کار باعث آزادسازی حجم عظیمی از گاز مضر متان می‌شود.
اوضاع چنان خراب بود که مقامات نگران بودند تا زباله‌ها در آبراهه‌ها و خیابان‌ها تلنبار شوند؛ تا اینکه قرارداد صادرات زباله‌ها به هلند با یک شرکت مستقر در آمستردام نهایی شد.
بر این اساس، این شرکت هر هفته ۹۰۰تن زباله از ایتالیا دریافت می‌کند. زباله‌ها به‌صورت عدل‌های بسیار بزرگی فشرده می‌شوند و با ۱۶واگن مخصوص به هلند ارسال می‌شوند. رم به شرکت هلندی، بابت هر تن زباله ۲۰۰یورو پرداخت می‌کند. در مجموع ارزش این قرارداد ۳ساله، ۲۸میلیون یورو است.
هلند یکی از واردکنندگان عمده زباله در دنیاست و در سال ۲۰۲۰میلادی، ۲۴میلیون تن زباله وارد کرده است. واردات و صادرات زباله در اروپا، تجارتی به‌شدت پویاست و شهرهای مختلف، به یکدیگر زباله صادر می‌کنند. با این حال، بیشتر زباله‌های اتحادیه اروپا، به ترکیه و هند صادر می‌شود. بزرگ‌ترین واردکننده زباله دنیا هم چین است.

ادعُونی أَستَجِبْ لَکُم

دعای روز بیست‌وپنجم ماه مبارک رمضان

بسم‌الله الرحمن الرحیم
اللّهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ مُحِبّاً لأَوْلیائک، وَ مُعادیا لأَعْدائک، مُسْتَنّاً بِسُنَّه خاتَمِ أَنْبِیائِک، یا عاصِمَ قُلُوبِ النَّبِیینَ.

به نام خداوند بخشنده مهربان
خدایا مرا در این‌ماه دلبسته اولیای خود، و دشمن دشمنانت قرار ده، و آراسته به راه و روش خاتم پیامبرانت گردان، ای نگهدارنده دل‌های پیامبران.

خوش‌خبر

اتاق عمل ایرانی

حتما می‌دانید که تجهیزات پزشکی یکی از پرهزینه‌ترین محصولاتی است که واردات آنها بار مالی سنگینی را بر اقتصاد کشور تحمیل می‌کند. سال‌هاست که محققان ما تلاش کرده‌اند تا این تجهیزات را با تولید در داخل کشور تامین کنند. کار، کار راحتی نبود. تجهیزات پزشکی در کشور ما یک صنعت جوان است که تازه بعد از جنگ تحمیلی شکل گرفته و کم کم رونق پیدا کرده است. اما رنجش گذشته و حالا نوبت گنج است و خوش خبریم که وقت موعود رسیده و ۹۵درصد تجهیزات بیمارستان‌ها، محصول شرکت‌های دانش بنیان داخلی است. بگذارید با زبان آمار و ارقام صحبت کنیم. در حال حاضر یک‌هزار و ۳۰۰شرکت تولیدی و دانش بنیان با ۳۰هزار کارشناس و متخصص در حوزه تجهیزات پزشکی در کشور مشغول فعالیت هستند و اما آمار جالب‌تر اینکه، این شرکت‌ها ۸۰۰میلیارد دلار تجهیزات پزشکی در کشور تولید می‌کنند و این ظرفیت وجود دارد که تولید آنها به ۲ میلیارد دلار افزایش پیدا کند. مدیرعامل یکی از شرکت‌های دانش بنیان هم گفته که در حال حاضر با افتخار می‌گوییم که می‌توانیم بخش‌های مختلف یک بیمارستان از جمله اتاق عمل، آی سی یو، دیالیز و اورژانس را با ۹۵درصد تجهیزات داخلی تجهیز کنیم و یک اتاق عمل کاملا ایرانی داشته باشیم.

آزادی با یک دعوت

اتفاق جالبی که در ماه رمضان امسال، در استان اصفهان رخ داد، این است که یک برنامه تلویزیونی واسطه‌ای شد برای آزادی ۱۲۲زندانی. البته این اتفاق جدیدی نیست و در سال‌های گذشته هم شبیه به این رخداد را شاهد بوده‌ایم؛ با این حال هر مرتبه اش، یک خبر خوب و خوشحال کننده است. ماجرا از این قرار است که امسال ماه رمضان برنامه «یک شهر ضیافت» روی آنتن شبکه استانی اصفهان رفت و در این برنامه از مردم اصفهان دعوت شد تا برای آزادی زندانیان در بند کمک کنند. دبیر اجرایی این برنامه زنده تلویزیونی گفت: طی ۲۰شب اول ماه مبارک رمضان که برنامه یک شهر ضیافت اجرا و پخش شد، تعداد ۱۲۲زندانی با کمک ۲۵۶میلیارد و ۱۰۰میلیون ریالی خیرین از زندان‌های استان آزاد و به آغوش خانواده بازگشته‌اند. او همچنین گفته که کلیه مبالغ دریافتی از خیرین هم به‌صورت نقدی و حتی تعهدی به‌حساب ستاد دیه واریز و تحویل می‌شود و در نتیجه ستاد مردمی دیه استان با بررسی پرونده مددجویان نسبت به پرداخت بدهی مددجو اقدام و زندانی از زندان آزاد می‌شود. خیریه‌های مختلف و متعدد اصفهان همچنین مردم و خیرین نیکوکار در کنار ستاد مردمی دیه، انجمن حمایت از زندانیان و خیریه امام موسی کاظم(ع) با مشارکت دیگر مردم نیکوکار، صنعتگران و بخش‌های مختلف تولیدی در استان با هنرمندی مجریان خوب برنامه توانسته‌اند در آزادسازی زندانیان پیشی بگیرند. خلاصه که این برنامه تا پایان‌ماه مبارک رمضان ادامه دارد و خیرین و نیکوکاران می‌توانند طی مدت باقی مانده از ماه مبارک رمضان و همچنین پس از این ماه عزیز نیز با مراجعه به ستاد دیه به کمک زندانیان نیازمند بروند.

حمایت از ایتام

اتفاق خوبی که در استان قم افتاده این است که به بهانه برگزاری کنگره شهدای قم، فرهنگیان شاغل در آموزش و پرورش این استان داوطلب شده‌اند تا هر یک به نیابت از یک شهید، یک فرزند یتیم را تحت پوشش قرار دهند. کار خیری که قطعا بی‌پاسخ نمی‌ماند. مدیرکل آموزش و پرورش استان قم در این‌باره گفته: من معتقدم ما به ایتام، به بچه‌های یتیم یا بدسرپرست کمک نمی‌کنیم، بلکه به‌خودمان کمک می‌کنیم. معلمان هم همیشه فرهنگ ساز هستند و در راه نشان دادن و راهنمایی کردن حرف نخست را می‌زنند؛ به همین علت کار معلمی کار بزرگی است و امروز آموزش و پرورش فقط مسئول تعلیم و تربیت نیست، بلکه در بسیاری از کارهای خیر و نیک سهیم و پیشتاز است. به همین علت همکاران ما به بهانه کنگره شهدای قم، فرزندان یتیم را مورد حمایت قرار داده‌اند و تا به امروز تعداد فرهنگیانی که در این طرح شرکت کردند به ۴هزار و ۵۰۰نفر رسیده است و ما امیدواریم در هفته بزرگداشت مقام معلم، به ۶۰۹۰مورد حمایت برسیم و به همگان اثبات کنیم که معلمان به آنچه تبلیغ می‌کنند، عمل هم می‌کنند.

همشهری
در شبکه‌های اجتماعی همراه شماست
telegram
@hamshahrinews
instagram
hamshahrinewspaper